

i Kjøbenhavn; dette er man altsaa med Hensyn til Færøerne affaaet fra ved den Bestemmelse, man nu har taget. Den Forandring, man har foretaget i § 9, er ikke af stor Betydning; det er nemlig en Forandring af det Naremaal, for hvilket Valget gjælder, som man har indskrænket fra 6 til 4 Aar, for ikke at bebyrde dem, som ikke have Lust til at være Lagthingsmænd i længere Tid end 4 Aar, og for at det kunde staae aabent at foretage Omvalg, saafremt man var mindre tilfreds med en Lagthingsmand. I § 12 har man foreslaaet nogle Forandringer i de Bestemmelser, som nu gjælde med Hensyn til Bestyrelsen af Fattigvæsenet; der er nemlig i den nærværende Lov tillagt Lagthinget Ret til at bestyre Fattigvæsenet; men efter Udkastet skulde det derimod kun bestemme de aarlige faste Understøttelser, ligesom det heller ikke skulde have Tilladelse til at vælge Kirkeværger, som tidligere var bestemt, fordi man har meent, at Kirkeværgeren paa en Maade var Præstens Medhjælper, og at Præsten forsaavidt maatte have Andeel i hans Valg. I § 13 er en af de væsentligste Forandringer; der er nemlig det staaende Udvalg blevet aldeles staaet ihjel. Man gif ved at indføre det staaende Udvalg ud fra, at det vilde være farligt at overlade alle de Forretninger, der udføres, medens Lagthinget ikke er samlet, til Amtmanden alene; man indrettede altsaa et staaende Udvalg, bestaaende af to af Lagthingets Medlemmer, der i Forening med Amtmanden skulde afgjøre disse Sager. Men det er man ikke gaaet ind paa at bibeholde, fordi det er forekommet upraktisk, og fordi det vilde forvolde altfor store Omkostninger. Hensigten med at ophæve dette staaende Udvalg har imidlertid ikke været at udvide Amtmandens Myndighed; tværtimod, man har meent, at Amtmanden vilde kunne indskyde sig under dette staaende Udvalg, naar han ved enhver ubetydelig Leilighed kunde tilfalde dette, og forsaavidt har jeg altsaa ikke Saameget at erindre imod, at det er blevet ophævet. Imidlertid har dets hidtilværende Virksomhed dog vist, at det i mange Henseender er gavnligt, og man vil maaskee derfor føle, at det vil være vanskeligt at bibeholde den nuværende

Bestemmelse; thi det vil maaskee næsten slet ikke kunne tænkes, at Lagthinget vil fuldfæste en af Amtmanden tagen Beslutning og paalægge denne at tilbagebetale et allerede udbetalt Beløb. — De øvrige Paragrapher ere enten aldeles ikke forandrede eller ogsaa ere de Forandringer, der ere foretagne ved dem, kun Redaktionsforandringer eller Sprogforandringer. Man har saaledes meent, at man saameget som muligt maatte undgaae at bruge fremmede Ord, og man har derfor optaget danske Ord istedetfor, ligesom man ogsaa er gaaet ud fra den Grundsatning, at Lagthingsloven ikke burde henvises til nogen anden Lov, saaledes som Tilfældet er i den nugældende Lagthingslov, og man har derfor optaget i Loven samtlige de Bestemmelser, der gjælde om Valgene, med Hensyn til hvilke der i den nugældende Lagthingslov er henviset til Loven om Rigsdagsvalgene paa Færøerne.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved Lovforslaget, efterat være blevet oplæst i den Skikkelse, det ved 2den Behandling havde erholdt (see Aushaget), vedtoges med 68 Stemmer mod 1. hvorefter Lovforslaget bliver at oversende til Landstthinget.

Man gif derpaa til det udsatte første Nummer paa Dagsordenen, Forelæggelse ved Justitsministeren af: Udkast til Lov, angaaende en forøget Udskrivning til Søfrigtstjenesten for Aaret 1854."

Justitsministeren: Paa Grund af de forskellige europæiske Forhold kan man ikke Andet end forudsætte som muligt, at fremmede krigsførende Flaader kunne komme til de danske Færøer. I saa Henseende vil det være nødvendigt, at de almindelige Udrustninger til Bagtskibe og Lignende noget forøges. Man har derfor troet, at Regjeringen, medens Rigsdagen endnu er samlet, burde søge Bemyndigelse til, om fornødent gjøres, at kunne foretage en større Udskrivning til Flaaden end den, som er bestemt ved den Lov, der i denne Session har passeret Rigsdagen og under 1ste dennes har faaet Hans Majestæts Stadfæstelse. Til en saadan større Ud-